

تحلیل مزایا و معایب سیستم حمل و نقل در شهر اصفهان

نسیم شریفیان پور*، دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی، مدیریت و آموزش محیط زیست، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران¹

شهرزاد فریادی، دانشیار گروه برنامه ریزی، مدیریت و آموزش محیط زیست، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران²

¹ nsharifianpur@ut.ac.ir, 09132692490

² sfaryadi@ut.ac.ir

چکیده

به دلیل افزایش تراکم سیستم حمل و نقل در شهر اصفهان انواع مشکلات محیط زیست شهری از جمله آلودگی‌های هوا و کاهش کیفیت زندگی در حال بروز و یا احتمالاً تشدید است. لذا ارزیابی کیفیت مجموعه عوامل تشکیل دهنده سیستم حمل و نقل شهری اصفهان برای شناسایی وضعیت فعلی این سیستم و برنامه‌ریزی‌های آینده این شهر بزرگ و مهم امری ضروری است. به این ترتیب هدف از این تحقیق اندازه‌گیری کیفیت شهر اصفهان از لحاظ وضعیت حمل و نقل شهری در سال 1389 است. بدین منظور با مطالعه انواع الگوها و مدل‌های شاخص‌های پایداری شهری، مجموعه شاخص‌های کیفیت حمل و نقل شهری در قالب یک مدل ساده ریاضی انتخاب و طبقه‌بندی شده است. مدل حاضر، حاصل مقایسه و تحلیل مدل‌های مشابه و انتخاب شاخص‌های مناسب‌تر بر اساس داده‌های قابل دسترس در ساختار اطلاعاتی کشور، معیارهای قابل مقایسه و شاخص‌های قابل اندازه‌گیری بوده است. بر اساس مدل حاضر، کیفیت سیستم حمل و نقل شهر اصفهان در سال 1389 با کسب 83% امتیاز "مطلوب" ارزیابی شد. توجه به این نتایج امکان برنامه‌ریزی‌های لازم در جهت حرکت به سوی کیفیت بیشتر شهر و پایداری آن را فراهم می‌نماید.

کلید واژه: حمل و نقل، محیط زیست شهری، اصفهان

* نویسنده مسئول

